

سیر شناسه	منصوری لاریجانی، اساعلی، ۱۳۷۷
عنوان و نام پندتاور	هر صنعت و صناعت هستی / اسامیعیل منصوری لاریجانی ویراستار مریم لطفی ۱۳۹۹
متخصصات نشر	فم: کادم الرضا (۲)
متخصصات طاهری	۲۰۸ ص ۱، ۱۴۰۱
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۲۰۶۱۱۶-۴
و معرفت فرهنگ توییپی	فهیا
پذلائلت	کتابخانه، من ۲۰۱
موضوع	زیبایی‌شناسی (عرفان)
موضوع	(Aesthetics (Mysticism*
موضوع	هذا ... آنکه اتفاق صنع
موضوع	(Intelligent design (Teleology
موضوع	هذا ... آنکه هستی‌شناسخی
موضوع	Proof: Ontological -- God
شناخت افروزه	لغفه، مرید، ویراستار
شناخت افروزه	Loutfi, Maryam
رده بندی کنگره	موسسه فرهنگی هری حکمت علوی
رده بندی تایپی	۹۷۶۷۵۱۶۵
شماره کتابشناسی ملی	۸۷۷۷۹۷
شماره کتابشناسی ملی	۹۱۱۷۳۱۵

هر صنعت و صناعت هستی

مؤلف: دکتر اسامیعیل منصوری لاریجانی

ویراستار: مریم لطفی

صفحه‌آرایی: مرتضی ندیری

طراح جلد: استاد مرتضی شمس علیپور

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۹/

چاپ: کوثر - صحافی: براتی

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۲۰۶۱۱۶-۴

320000

حق چاپ محفوظ است.

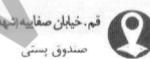
ارتباط با ما:

۲۷۸۴

قم، خیلیان صفاپیه (نهادا)، تهران کوچه ۲۸ بلاک

۲۷۱۹۵

- ۱۱۱۹

سدیوق پستی

@khademrezaa

صفحه اینستاگرام

نمایش تصاویر، معرفی کتابها و مطالب مرتبط با انتشارات

@khamdemolrezaa

کاتال سرووش

املاع رسانی اخرين اخبار و تازه های نشر

تلفن ۰۲۵ - ۳۷۷۴۲۱۴۲ - ۳۷۷۴۲۱۶۵

۰۹۱۲۲۴۶۱۲۰۵ - ۰۹۱۲۲۵۱۳۶۸۹

Kh-reza.ir

فروشگاه

ماگازی انتشارات

بازار

هندسه صنع و صناعت هستی

دکتر اسماعیل منصوری لاریجانی

فهرست مطالب

عنوان	صفحة
عنوان	صفحة
مقدمه	٩
فصل اول: کلیات	١٧
تعریف هنر و هنرمند	١٩
تعریف صنع	٢٠
هنر صنع	٢٢
صناعت هستی	٢٣
فصل دوم: برهان حنیف	٢٥
۱. برهان حرکت	٢٧
۲. برهان حدوث	٢٨
۳. برهان نظم	٢٨
۴. برهان وجوب و امکان	٢٨
۵. برهان فطرت	٢٩
۶. برهان صدیقین	٣٠
۷. برهان وجودی	٣١
۸. تقریر برهان حنیف	٣٢
فصل سوم: خلاقیت و هنر	٤١
معنی خلق	٤٣
داستان سلیمان ﷺ و بلقیس	٤٨

۵۴	توسع فیض الهی
۵۵	براھین اشاعره بر «تجدد امثال»
۶۲	تمثیل امواج دریا و تجدد امثال
۶۳	تجلی مدام در قرآن کریم
۶۷	فصل چهارم: قوه خیال و هنر
۶۹	اهمیت قوه خیال
۷۱	عالیم خیال (مثال) در آیات و روایات
۷۳	مُثُل و مثال
۷۵	خیال در حوزه معرفت‌شناسی
۸۰	خیال در حوزه انسان‌شناسی
۸۳	خیال در حوزه هستی‌شناسی
۸۴	خیال در نظرابن عربی
۹۰	هنر خیال
۹۰	۱. عالم واسط
۹۰	۲. جمع اضداد و امور ممتنع
۹۱	۳. خیال و معرفت شهودی
۹۲	۴. خیال و خلاقیت و تجلی
۹۲	۵. عالم بزرخ و معاد
۹۳	۶. خیال خزانه اعمال آخرت
۹۴	۷. تعبیر خواب
۹۵	آفت خیال
۹۸	خیال و هنر سازنده

۱۰۱.....	فصل پنجم: عشق و حرکت حبی
۱۰۳.....	تعريف عشق
۱۰۴.....	حرکت جوهری چیست؟
۱۰۶.....	محرك حرکت
۱۰۷.....	سستر حرکت
۱۰۹.....	برهان تشخّص
۱۱۲.....	خلاصه بحث
۱۱۹.....	حرکت حبی
۱۲۰.....	مسیر حرکت حبی (ولایت)
۱۲۲.....	کیفیت حرکت حبی
۱۲۴.....	اوصاف خلیفه الله
۱۲۹.....	فصل ششم: هنر و زیبایی
۱۳۱.....	پیشینه زیبایی
۱۳۴.....	منشاً حقيقة زیبایی
۱۳۴.....	الف) نظریه درونی
۱۳۵.....	ب) نظریه بیرونی
۱۳۵.....	حقیقت زیبایی در قرآن
۱۳۸.....	معیار تشخیص زیبایی
۱۴۱..... ^ه	وحدت‌گرایی
۱۴۷.....	جلوه‌های زیبایی
۱۴۸.....	نمایشگاه انسانی و آفاقی
۱۵۲.....	هنرمند کیست؟ تماشاگر است یا ستایشگر؟

۱۵۸.....	خلاصه سخن
۱۶۲.....	فصل هفتم: هنرگفتگو با خدا
۱۶۴.....	پرسش اصلی
۱۶۵.....	از خدا سخن گفتن (روش‌ها)
۱۶۵.....	توحید سلبی یا تنزیهی
۱۶۹.....	توحید ایجابی یا تشبیهی
۱۷۰.....	تشبیه در عین تنزیه
۱۷۳.....	روش ملاصدرا
۱۷۵.....	نظریه معناداری سخن از خدا
۱۷۷.....	هنرگفتگو با خدا
۱۷۸.....	دعا یا هنر سخن گفتن با خدا
۱۸۲.....	قابلیت انتخاب و شاکله هنرورزی
۱۸۳.....	هنر قابلیت (عبدیت)
۱۸۶.....	نتیجه بحث
۱۹۰.....	فصل هشتم: هنر و موسیقی
۱۹۲.....	تعريف موسیقی و سماع
۱۹۵.....	موسیقی در قرآن و روایات
۱۹۹.....	موسیقی و صناعت هستی
۲۰۰.....	سماع صوفیانه
۲۰۲	منابع

مقدمه

ما در جهانی زندگی می‌کنیم که دائماً با نقش‌ها و رنگ‌ها و جلوه‌های گوناگون در آسمان و زمین مواجه هستیم و هرچه خرد و اندیشه خود را در کم و کیف این نقش‌ها و جلوه‌ها تیز و تمیز کنیم، بر حیرت و شگفتی ما افزوده می‌شود. راز این شگفتی‌ها، در بناهت و زیبایی‌های بدیع و تازه به تازه است که مدام ذهن و اندیشه را به بیان تازه‌ها دعوت می‌کند، چنان‌که حکیم عارف جناب مولوی می‌گوید:

هین سخن تازه بگو تادو جهان تازه شود وارهدار حد جهان بی حد و اندازه شود

بی‌تردید این صناعت هستی شگفت در جهان هستی، صانعی بزرگ دارد که «بدیع السماوات و الارض» است. نه طبیعت را یاری خلق این زیبایی‌ها و حکمت‌هast و نه تاریخ کهن و مادون آن به این عجایب گواهی می‌دهند، بلکه جهان هستی را صاحبی است خداناM که خود را خالق و مصورو و مبتکر صنایع هستی و شگفتی‌های آن معرفی می‌کند: هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِيُّ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى. (حشر/۲۴) خداوندی که هم خالق خلائق و هم مبتکر نقش‌ها و صورت‌هast. و علاوه بر آن نام‌های زیبا دارد: وَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى.

در اسمای الهی حقایقی پنهان است که خداوند متعال آنها را به آدم

ابوالبشر تعلیم داده است و جهان هستی به خاطر تعلیم آن اسماء به حضرت آدم صلوات الله عليه وآله وسلام، از رازهای شگفت پرده برگرفت، به طوری که فرمود: وَعَلَمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَيِ الْمَلَائِكَةِ قَالَ أَنَّبِيُونِي بِاسْمَهُمْ هُوَ لَاءٌ إِنْ كُنْتُمْ صادِقِينَ. (بقره ۳۱) فرشتگان با همه عظمت و قرب درگاه، خود از سرتاسر اسمای الهی عاجز شدند و خداوند متعال حضرت آدم را معلم آنها قرار داد تا به تعلیم اسمای الهی بپردازد. به قول حضرت مولوی:

درس آدم را فرشته مشتری
محرم درسش نه دیوست و پری
آدم انبئهم با اسمادرس گو
شرح کن اسرار حق را موبه مو

براین اساس محققان حکما و عرفاً معتقد هستند که اسمای الهی سرشار از حقایق و دقایق حکمی و علمی هستند و انسان با معرفت به اسماء الله، حامل این حقایق و اسرار می‌شود. دراین صورت جایگاه ذکر و سلوک عرفانی اهمیت و ضرورت خود را نشان می‌دهد و سالک الى الله با متصرف شدن به اوصاف و اسمای الهی، می‌تواند هنر صنع را در صناعت هستی کشف کند. مثلاً با اتصاف به حقایق اسم (باری)، مبتکرو خلاق می‌شود و با اتصاف به حقایق اسم «مصور»، نقاش و صورتگر می‌شود و همین طور سایر اسمای الهی، آثار خاص خود را در انسان ظاهر می‌کنند. بدین ترتیب هرمند واقعی کسی است که موحد و عاشق واقعی خداوند متعال و آثار صنع او در جهان هستی باشد، به طوری که با کشف زیبایی‌های هستی هنرآفرینی می‌کند و حتی از چیزهایی که به نظر انسان‌های معمولی عیب و کاستی محسوب می‌شود، نیز هنر می‌سازد.

به قول وحشی بافقی:

به عین عشق هر کو دیده و رشد همه عیب جهان پیشش هنر شد

پس ما با جهانی مواجه هستیم که خداوند متعال صناعت خود را در پدیده‌ها و ذرات بزرگ و کوچک آن به تصویر کشیده است و تجلی این آثار و صناعات، پیوسته «هنر صنع» را خلق می‌کند و باز از ترکیب این هنرهای خلق شده، هنرتازه دیگری خلق می‌شود تا جایی که پایانی برای این هنرها و زیبایی‌های صنعت نیست. به قول نظامی گنجوی:

هردم از این باغ بری می‌رسد تازه تراز تازه تری می‌رسد

به همین دلیل ما نام اثربیش رو را «هنر صنعت و صناعت هستی» نهادیم. و نکته مهم دیگر اینکه از ارتباط هنر صنعت با صناعت هستی، توانستیم «برهان حنیف» را کشف کنیم. بنابراین در فصل اول کتاب تحت عنوان کلیات، به تعریف هنر و هنرمند و نیز هنر صنعت و صناعت هستی پرداختیم و فصل دوم کتاب را به «برهان حنیف» اختصاص دادیم و با بیان انواع براهین درباره خداشناسی، به تبیین برهان حنیف پرداختیم و آن کشف صناعت هستی است که طراز هر پدیده در نظام آفرینش است، به طوری که حق تعالی فرمود: **الَّذِي أَخْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ.** (سجده/۷) و هنر صنعت در واقع شناخت این طراز و اندازه هرشی در چیدمان آفرینش است.

عجبیب آنکه این برهان حنیف در تجلی مدام حق تعالی، زیبایی تازه و جلوه‌ای نو خلق می‌کند. و ارتباط مستمر ذهن هنرمند با برهان حنیف چنین تصور می‌نماید که ذهن هنرمند خالق آن هنر و زیبایی است، درحالی که خالق و موجد اصلی آن برهان حنیف است، ولی ذهن و اندیشه هنرمند، خالق آن است. یعنی به آراستن و نمایاندن آن زیبایی در قالب شعرو موسیقی و نقاشی و سایر مؤلفه‌های هنری می‌پردازد. همچنین ارتباط عمیق و آنتولژیک هنرمند با آثار صناعات هستی،

موجب طراوت و جوشش خلاقیت و نوآوری در او می‌گردد و در پرتو جهان‌بینی فلسفی الهی به این باور می‌رسد که خالق هنرها و زیبایی، خداوند متعال است. و کار او تنها شناسایی و مانایی هنرها و زیبایی در جهان است که در اصطلاح آن را «هنرئالیستی» می‌نامند. فصل سوم کتاب از این جهت به خلاقیت و هنر اختصاص یافته است.

فصل چهارم کتاب به قوهٔ خیال و ارتباط آن با هنر می‌پردازد. بدون شک بازیگر اصلی نمایشگاه آفاقی و انفسی قوهٔ خیال است و بنا به تعبیر جناب محیی الدین عربی، هر کس نقش قوهٔ خیال را خوب نفهمد هیچ چیز را نفهمیده است. به قول حافظ:

هر کونکند فهمی زین کلک خیال انگیز نقشش به حرام ار خود صورتگرچین باشد

قوهٔ خیال، نقش‌ها و آثار بدیع خلق‌ت را شناسایی و صورتگری می‌کند و نه تنها از محصولات حواس ظاهر و محسوسات صورت‌سازی می‌کند، بلکه از ترکیب آن‌ها هم صورت‌های تازه می‌آفریند و حتی از معانی کلی که در حوزهٔ ادراکات عقلی است صورت می‌آفریند. کاربرد قوهٔ خیال در حوزهٔ معرفت‌شناسی و هستی‌شناسی و نیز انسان‌شناسی که در این فصل اجمالاً به آن پرداختیم، از فرازهای عجیب و خواندنی این کتاب است. به طوری که اگر قوهٔ خیال نبود انسان هرگز به کشف آثار صنعت و صناعت هستی توفیق پیدا نمی‌کرد.

قوهٔ خیال در صورتی به کشف آثار صنعت و صناعت هستی نایل می‌شود که عاشق خالق یکتا و آفرینندهٔ هنرها و زیبایی می‌گردد. والا هر نیروی خیالی، صلاحیت کشف هنرها و زیبایی را ندارد. به همین دلیل جناب حافظ فرمود:

عاشق شوار نه روزی کار جهان سرآید ناخوانده نقش مقصود از کارگاه هستی

از این رو فصل پنجم کتاب به عشق و حرکت حبّی اختصاص یافت و در آغاز این فصل به تعریف حرکت جوهری و جایگاه آن در اندیشهٔ ملاصدرا اشاره شد تا عظمت جایگاه عشق و حرکت حبّی بهتر شناخته شود. حرکت خود مقوله‌ای از حرکت حبّی است و حکیم ملاصدرا با نظریهٔ اصالت وجود دقیقاً به این نکته مهم و گوهرین توجه نموده است که در متن کتاب چگونگی آن را مطالعه خواهید کرد، به طوری که اصالت حب و عشق از آن حق تعالی است و ظهور آن در ولایت کلیه مطلقه است که فیض حق را در هیکل کائنات و ممکنات ساری و جاری می‌کند و بدون بادهٔ ولایت، کسی خلعت عشق بر تن نمی‌کند:
هر که را از عشق خلعت داده‌اند باده از جام ولایت داده‌اند

فصل ششم کتاب نیز به بررسی ماهیت هنر و زیبایی اختصاص یافت تا مرز هنرهای زینی و زیبایی‌های مفهومی جهان غرب از هنر آسمانی و ریشه‌دار قرآنی و عرفانی باز شناخته شود. و نیز تفاوت هنر و زیبایی و قلمرو هر یک توصیف شود، به طوری که هنر، اعم از زیبایی است. هنر قرآنی و الهی این ظرفیت را دارد که از دردها و رنج‌ها، لذت و آرامش خلق کند و حتی از عیب‌ها و زشتی‌های عامیانه زیبایی تولید کند. به قول وحشی بافقی:
هنر سنجی کند سنجیده عشق نبیند عیب هرگز، دیده عشق

یا جناب حافظ می‌گوید:

منم که شهره شهم به عشق ورزیدن منم که دیده نیالوده‌ام به بد دیدن

هیچ بشری هنر و زیبایی را خلق نمی‌کند، بلکه نقش‌ها و آثار جهان

هستی، تجلی جمال الهی هستند و هنرمند تنها این زیبایی را شناسایی و به استخدام خود درمی آورد و یا با ترکیب و تجزیه آنها، تنوع در آثار بدیع آفرینش ایجاد می کند. و با ابزارهای مختلف هنری به آنها شکل و قالب تازه ای می بخشد.

فصل هفتم کتاب که بهترین فصل کتاب هم محسوب می شود، به هنرگفتگو با خدا اختصاص یافته است. زیرا در فضای دعا و نیاش انسان با حقیقت مطلق و جمال دل آرای او مواجه می شود و آرام آرام آثار منیت و خودبینی ها در او محومی شود و به جای آن، آثار دلگشای حضرت حق تبارک و تعالی و اسم جمال الهی در دل او متجلی می شود. به قول فیض کاشانی:

زبس بستم خیال تو، تو گشتم پای تاسرمن توآمد خرده خرده، رفت من آهسته آهسته

در آن صورت آنچه از انسان تراوش می کند، آثار ربوی و زیبایی های جمال حضرت دوست است و هنر صنع در همین فضا، نصیب انسان هنرمند می شود. کسانی که صناعت هستی را نمی شناسند و نگاه و منظرشان به جهان هستی، منظری توحیدی والهی نیست برای همیشه از هنر صنع محروم هستند و چیزهایی را به نام هنر عرضه می کنند که محصول تخیلات دیگران و یا آثار خودبینی ها و تصورات و احساسات شخصی خودشان است. و امروز در دنیای غرب آنچه به نام هنر کلاسیک در آکادمی ها و مؤسسات علمی و هنری تدریس می شود، اغلب هنر مقلدانه از این و آن است و علی رغم ظاهری آراسته از روح و حقیقت هنر تهی هستند. به قول حافظ:

نه هر که چهره برافروخت دلبری داند نه هر که آینه سازد سکندری داند

هزار نکته باریک تر ز مواینجاست نه هر که سرتراشده قلندری دارد

در فصل هشتم به بحث هنرو موسیقی پرداختیم که از مباحث مهم و قابل اعتماد همه دوران و نوشهای و تحقیقات بزرگان این عرصه بوده و خواهد بود. دفاع از ساحت موسیقی که در حقیقت صدای آفرینش است و نیز دفاع از ساحت سمعان که شنیدن ندای خالق هستی است، از مطالب جدید و خواندنی این کتاب است.

امیدوارم اثر پیش رو بتواند فضایی تازه برای هنرمندان و پژوهشگران حوزه هنرو زیبایی‌شناسی بگشاید و زمینه و دستیابی به هنر حقیقی را فراهم آورد. و جام جم درون هریک از انسان‌ها را به آینه زیبایی و هنرگشای جهان الهی مبدل کند و غبار غفلت را از دیده و دل شستشو دهد تا همگان بدانیم که هنر حقیقی چیزی جزیجی جمال حق تعالی در جام جم دل نیست. به قول حافظ:

به سر جام جم آن گه نظر توانی کرد که خاک میکده کحل بصر توانی کرد
جمال یارندار نقاب و پرده ولی غبارره بنشان تا نظر توانی کرد

از خداوند متعال که خالق زیبایی و هنرهاست می‌خواهم که نفس نفس زندگی و قلم و بیان و قدم و بنان ما را در مسیر رضایت و حشنوی خود قرار دهد.

منصوری لاریجانی

۱۳۹۷/۴/۲۹